Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0203

Wniosek o uchylenie immunitetu Pétera Magyara

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2025 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Pétera Magyara (2024/2063(IMM))

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek z 26 września 2024 r. o uchylenie immunitetu Pétera Magyara, złożony przez Prokuratora Generalnego Węgier w związku z postępowaniem karnym wszczętym przeciwko niemu i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 10 października 2024 r.,

– po wysłuchaniu wyjaśnień Pétera Magyara 24 czerwca 2025 r., zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,

– uwzględniając dodatkowe informacje przedstawione przez Prokuratora Generalnego Węgier,

– uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,

– uwzględniając art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej,

– uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6

września 2011 r., 17 stycznia 2013 r., 19 grudnia 2019 r. i 5 lipca 2023 r.[1],

– uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A10-0180/2025),

A. mając na uwadze, że 26 września 2024 r. Prokurator Generalny Węgier złożył wniosek o uchylenie immunitetu Pétera Magyara, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego z Węgier, w związku z oskarżeniami o kradzież przedmiotu o niskiej wartości na podstawie sekcji 370 ust. 1 i sekcji 370 ust. 2 lit. a) ustawy C z 2012 r. (węgierski kodeks karny);

B. mając na uwadze, że zgodnie z opisem przedstawionym w tym wniosku 21 czerwca 2024 r. Péter Magyar bawił się w jednym z klubów w Budapeszcie, gdzie został rozpoznany przez pokrzywdzonego, który nagrał go telefonem; mając na uwadze, że – jak opisano we wniosku – między Péterem Magyarem a pokrzywdzonym doszło do szarpaniny, w czasie której Péter Magyar wyrwał telefon z ręki pokrzywdzonego, aby zatrzymać nagrywanie, po czym włożył ten telefon do swojej kieszeni i odszedł; mając na uwadze, że między obydwoma panami doszło do ponownej sprzeczki, która zakończyła się wyproszeniem ich z klubu przez pracowników ochrony; mając na uwadze, że pomimo próśb pokrzywdzonego o zwrot telefonu Péter Magyar wrzucił telefon pokrzywdzonego do Dunaju;

C. mając na uwadze, że – jak opisano we wniosku – policyjni nurkowie wezwani na miejsce zdarzenia wyłowili telefon (o wartości około 130-150 tysięcy forintów) z Dunaju i zwrócili go pokrzywdzonemu, przy czym telefon był wciąż sprawny;

D. mając na uwadze, że Péter Magyar został wybrany na posła do Parlamentu Europejskiego w wyborach w czerwcu 2024 r.; mając na uwadze, że 14 czerwca 2024 r. władze węgierskie ogłosiły wyniki wyborów europejskich na Węgrzech, w tym oficjalnie potwierdziły wybór Pétera Magyara do Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że w związku z tym Péter Magyar był posłem do Parlamentu

---

[1] wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115; wyrok Sądu z dnia 5 lipca 2023 r., Puigdemont i Casamajó i in./Parlament, T-272/21, ECLI:EU:T:2023:373.

Europejskiego w czasie, kiedy doszło do zarzucanego wykroczenia, a właściwe organy prowadziły czynności śledcze;

E. mając na uwadze, że zarzucany czyn i późniejszy wniosek o uchylenie immunitetu nie dotyczą opinii wyrażonej przez Pétera Magyara ani stanowiska zajętego przez niego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków służbowych w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

F. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 akapit pierwszy lit. a) protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;

G. mając na uwadze, że zgodnie z art. 4 ust. 2 węgierskiej ustawy zasadniczej posłom do węgierskiego parlamentu przysługuje immunitet; mając na uwadze, że zgodnie z sekcją 79 ust. 2 ustawy nr XXXVI z 2012 r. o Zgromadzeniu Narodowym osobie prawomocnie zarejestrowanej jako kandydat przysługuje taki sam immunitet jak posłom do czasu, gdy wynik wyborów stanie się ostateczny i wiążący, oraz mając na uwadze, że w każdym przypadku zgodnie z sekcją 79 ust. 1 tej ustawy posłom przysługuje immunitet od dnia ich wyboru; mając na uwadze, że zgodnie z sekcją 74 ust. 1 węgierskiej ustawy nr XXXVI z 2012 r. o Zgromadzeniu Narodowym, można wszcząć lub prowadzić postępowanie karne lub – w przypadku immunitetu, którego w danej sprawie nie można się zrzec – postępowanie w sprawie o wykroczenie oraz zastosować środki przymusu w ramach postępowania karnego wobec posła tylko za uprzednią zgodą Zgromadzenia Narodowego;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 5 ust. 2 Regulaminu immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancją niezależności Parlamentu Europejskiego jako całości oraz jego członków;

I. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny, o którym mowa w protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, ma chronić Parlament i posłów do niego przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych i niemożliwych do oddzielenia od tych obowiązków;

J. mając na uwadze, że z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, iż Parlament dysponuje „bardzo szerokim zakresem uznania co do kierunku, jaki zamierza nadać decyzji w następstwie wniosku o uchylenie immunitetu […], ze względu na

polityczny charakter takiej decyzji”[1];

K. mając na uwadze, że Péter Magyar jest przewodniczącym partii Tisza (Tisztelet és Szabadság Párt), a także głównym kandydatem tej partii w wyborach europejskich w 2024 r.; mając na uwadze, że Péter Magyar jest zdecydowanym przeciwnikiem polityki i stanowiska rządu węgierskiego, w tym w odniesieniu do Unii; mając na uwadze, że fakty leżące u podstaw wniosku o uchylenie immunitetu, niespójności w sposobie prowadzenia dochodzeń policyjnych, w tym niepełna odpowiedź prokuratora generalnego Węgier dotycząca proporcjonalności działań podjętych przez władze w sprawie Pétera Magyara w porównaniu z podobnymi sytuacjami dotyczącymi przedmiotów o niewielkiej wartości, a także brak jasności w odpowiedzi właściwych organów dotyczącej kwalifikacji prawnej domniemanego czynu zabronionego, o które oskarżono Pétera Magyara, rodzą obawy, że celem postępowania mogło być nadszarpnięcie reputacji Pétera Magyara;

L. mając na uwadze, że w związku z tym wydaje się, iż w przedmiotowej sprawie istnieje fumus persecutionis, tj. konkretne elementy[2] wskazujące na to, że sprawę wniesiono do sądu z zamiarem zaszkodzenia działalności politycznej Pétera Magyara, a zwłaszcza jego działalności jako posła do Parlamentu Europejskiego;

M. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu[3];

1. podejmuje decyzję o odmowie uchylenia immunitetu Pétera Magyara;

2. zobowiązuje swoją Przewodniczącą do niezwłocznego przekazania niniejszej decyzji oraz sprawozdania właściwej komisji właściwym władzom Węgier i Péterowi Magyarowi.

---

1 Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, pkt 59 i cytowane orzecznictwo.

2 Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 17 września 2020 r. Troszczynski/Parlament, C-12/19 P, ECLI:EU:C:2020:725, pkt 26.

3 Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.